اظهار نظر مصطفی کیایی درباره یک «بی‌تدبیری بزرگ»

■ مصطفی کیایی معتقد است: اگر به سمتی برویم که شبکه نمایش خانگی یا بخشی از آن بخواهد با معیارهای صدا و سیما اداره شود طبیعتاً از همین الان آن را شکست خورده می‌دانم چون این کار یک بی‌تدبیری بزرگ خواهد بود.

گروه سینما و تلویزیون– مدتی قبل اعلام یک خبر از سوی بهمن حبشی –مدیرکل دفتر نظارت بر تولید سازمان سینمایی – درباره توقف صدور مجوز ساخت برای سریال‌های شبکه نمایش خانگی تا اطلاع ثانوی، تصور واگذاری این امر به صدا و سیما یا سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی –ساترا –(وابسته به صدا و سیما) را مطرح کرد؛ اما واقعیت این است که این تصور اصلا جدید نبود و مدتی طولانی است که بحث درباره نظارت بر رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر و احتمالا ورود به عرصه تولید، به چالشی بزرگ میان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان صدا و سیما یا بهتر بگوییم ساترا تبدیل شده است.

آنطور که محمد مهدی طباطبایی‌نژاد –معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی – سال قبل گفته بود، اختلاف میان این دو مجموعه بر سر تعریف و مصداق صوت و تصویر فراگیر است تا مشخص شود VODها در چه تعریفی می‌گنجند، چرا که ساترا VODها را زیرمجموعه خود می‌داند ولی در وزارت ارشاد به تعریف مقدماتی مرکز ملی فضای مجازی استناد می‌شود که گفته: صوت و تصویر فراگیر باید دارای دو ویژگی باشد؛ نخست اینکه کنداکتور روزانه داشته باشد و دیگر اینکه کاربر آن غیرقابل شناسایی باشد. برهمین اساس این وزارتخانه که طبق قانون مسئول نظارت بر تولید محتوا و نمایش در شبکه نمایش خانگی است تاکید دارد که VODها، نه تنها کنداکتور روزانه ندارند بلکه کاربرَهای آن‌ها نیز قابل شناسایی است.

اما در همین کشمکش‌ها و به دنبال پیگیری‌های حقوقی صورت گرفته، بخشنامه‌ای به سود سازمان صدا و سیما صادر شد. در حالی که پیگیری ایسنا حاکی از این است که گویا در بخشی از این رسیدگی‌ها، تعریف دقیق صوت و تصویر فراگیر با تصویب شورای عالی فضای مجازی تعیین نشده و در همان مراحل حقوقی و صدور نتیجه نهایی، واژه "اینترنت" برای تعریف صوت و تصویر فراگیر اضافه می‌شود. حل و فصل این موضوع اگرچه در سازمان سینمایی و حتی گویا در سطح مقام وزارت دنبال شده، اما به نظر بی‌نتیجه بوده و در بررسی چرایی این نوع واگذاری، یک عبارت مشترک از چند مقام مسئول شنیده شده که می‌گویند اراده کلی در شرایط فعلی بر این تصمیم است، چون اعتراض‌هایی نسبت به محتوا یا نوع تصاویر به نمایش درآمده در سریال‌های شبکه نمایش خانگی وجود داشته و احتمالا هنوز هم دارد.

اینکه این موضوع چقدر صحت دارد، شاید چندان در این گزارش قابل بحث یا حتی اهمیت نباشد چون نمونه آثار تولید و عرضه شده توسط صدا و سیما در شبکه نمایش خانگی، بهترین سند برای مقایسه عملکرد دو مجموعه است؛ جایی که «موچین» به کارگردانی حسین تبریزی اولین سریال تولیدی خارج از قاب تلویزیونِ صدا و سیما و بعد هم سریال «خوابزده» سیروس مقدم که اولین سریال عرضه شده این سازمان در یکی از پلتفرم‌های اینترنتی بودند، اما هیچ کدام در جذب مخاطب مانند دیگر سریال‌های شبکه نمایش خانگی موفقیت کسب نکردند و حتی بسیاری از هنرمندان و علاقه‌مندانِ پیگیر این نوع آثار، از انتشار سریال سیروس مقدم خبر نداشتند.

با تمام این تفاسیر در سازمان سینمایی عده‌ای از مدیران معتقدند حتی اگر مسئولیت تولید محتوا در شبکه نمایش خانگی هم به صدا و سیما سپرده شود نهایتا دو یا سه سال بیشتر دوام نمی‌آورد و سازمان سینمایی با ۲۷ سریالی که هم‌اکنون در مراحل مختلف تولید دارد به اندازه سه سال، سریال اندوخته کرده است و تا چند ماه آینده هم قصد صدور مجوز تازه برای ساخت سریال ندارد.

در ادامه نظر یکی از کارگردان‌هایی که در سینما فعالیت داشت و از اعضای هیات مدیره کانون کارگردانان سینمای ایران است و این روزها یکی از سریال‌های پرمخاطب شبکه نمایش خانگی را عرضه می‌کند، جویا شدیم.

مصطفی کیایی که پس از ساخت فیلم‌های «ضدگلوله»، «خط ویژه»، «عصر یخبندان»، «بارکد»، «چهارراه استانبول» و «مطرب» سراغ ساخت سریالی برای شبکه نمایش خانگی رفت، با «هم‌گناه» یکی از آثار پربیننده این شبکه را تولید کرده است. او در گفت‌وگویی درباره پیش‌بینی‌اش از وضعیت آینده شبکه نمایش خانگی با توجه به جدل‌هایی که بر سر نظارت و مدیریت آن بویژه در بخش تولید به وجود آمده، نگاهی خوش‌بینانه به بعضی تصمیم‌گیری‌ها دارد، اما تاکید می‌کند که وزارت ارشاد نسبت به آنچه رخ داده یا قرار است رخ دهد کم‌کاری‌هایی داشته است.

او به نکته‌ای دیگر در زمینه تولید در شبکه نمایش خانگی اشاره کرد و افزود: تولید هم به لحاظ فرهنگی و هم به لحاظ اقتصادی بسیار مهم است. شبکه نمایش خانگی فضایی ایجاد کرده که بسیاری از بچه‌های سینما بخصوص در این ایامی که شرایط سخت‌تر شده امکان بیشتری برای کار پیدا کردند. در همین سریال «هم‌گناه» بیشتر از ۶۰ نفر از بچه‌های صنف‌های مختلف سینمایی ارتزاق کردند و کوتاهی وزارت ارشاد در پیگیری جدی این موضوع لطمه اقتصادی بزرگی به کسب و کار اهالی سینما هم می‌زند.

دلیل همکاری نکردن با تلویزیون

او ابتدا درباره رونق شبکه نمایش خانگی گفت: به نظرم یکی از دلایل موفقیت شبکه نمایش خانگی با تمام کم و کاستی‌هایش –از جمله اینکه به هر حال ممکن است آثاری با کیفیت نه چندان مطلوب هم در آن تولید شده باشند –این است که در این فضای نسبتا باز، امکان پرداختن به موضوع‌های متفاوتی فراهم شد. خود من پیشنهادهای بسیار متفاوتی از تلویزیون برای همکاری داشتم، اما به دلیل وجود سلایق و مراکز متعدد برای تایید و تصمیم‌گیری درباره یک قصه هیچ‌گاه چنین همکاری را نپذیرفتم چرا که همین تعدد سلیقه‌ها باعث می‌شد یک اثر هویت خود را از دست بدهد و آنقدر روی آن اعمال نظر می‌شد که دیگر متعلق به تو نبود. این مسئله انگیزه خیلی از فیلمسازان را برای کار در تلویزیون از بین برد، در حالی که اصولاً کسانی که سال‌ها نمی‌توانستند در سینما کار کنند یا موقعیت مناسبی نداشتند، معمولا به سمت تلویزیون می‌رفتند. اما شبکه نمایش خانگی به پتانسیلی تبدیل شد که با توجه به قوانین حاکم در آن که زیر نظر وزارت ارشاد است، می‌توانستید دست روی موضوع‌هایی بگذارید که قابل طرح در تلویزیون به دلیل گستردگی مخاطب آن نبود. وی ادامه داد: به این ترتیب مخاطبی جذب شبکه نمایش خانگی شد که پیش‌تر پای ماهواره می‌نشست. این مخاطب متوجه شد در این شبکه آثاری را با موضوع‌هایی می‌بیند که در تلویزیون بخاطر حساسیت‌هایی که وجود دارد نمی‌تواند ببیند، به همین دلیل اگر حالا به سمتی برویم که شبکه نمایش خانگی یا بخشی از آن بخواهد با معیارهای صدا و سیما اداره شود طبیعتاً از همین الان آن را شکست خورده می‌دانم و مطمئن هستم خیلی‌ها دیگر برای تولید به سمت آن نخواهند رفت، چون عملکرد تلویزیون و خروجی‌اش کاملاً مشخص است. تلویزیون دچار ریزش مخاطب شده و سریال‌هایش آن میزان مخاطبی را که باید درگیر کارهای داخلی باشد جذب نکرده است.

رسانه‌ای که در این سال‌ها بدترین عملکرد فرهنگی را داشته است

کیایی اظهار کرد: با این حال شخصا اعتقاد دارم این هوشمندی در خیلی از مراکز تصمیم‌گیری کشور وجود دارد و مدیران مربوط شرایط را متوجه می‌شوند و این تحلیل را هم دارند که مخاطبی جذبِ شبکه نمایش خانگی شده که لزوماً مخاطب صدا و سیما نیست. پس دو راه بیشتر نمی‌ماند؛ یا دوباره این مخاطب را از دست بدهند تا آن‌ها به سمت شبکه‌های ماهواره‌ای بروند یا اینکه سعی نکنند از نظر اسمی و قواعدی دوباره کارها را درگیر قواعد تلویزیون کنند که همین منجر به از دست دادن مخاطب می‌شود.

این فیلمساز گفت: فراموش نکنیم وقتی جریانی در کشور به راه می‌افتد برای آن هزینه شده است. الان پلتفرم‌ها شکل گرفته و در حال جذب مخاطب هستند. باید تلاش شود فضای رقابت بیشتر شود نه اینکه همه چیز دوباره به نقطه قبل برگردد. سیستم اداره شبکه نمایش خانگی باید متفاوت از سیستم تلویزیون باشد و به نظرم اگر آن طور که گفته می‌شود یک اراده بالادستی براین ماجرا حاکم است تا مدیریت این شبکه یا دست‌کم تولیداتش دیگر در وزارت ارشاد نباشد باید در یک مرکزی با قواعدی میان این دو مجموعه قرار گیرد، چون سپردن اداره شبکه نمایش خانگی یا هر آنچه مربوط به آن است به تلویزیون، یک بی‌تدبیری بزرگ خواهد بود. البته باز هم تاکید می‌کنم بعید می‌دانم تولید، زیر نظر صدا و سیما قرار گیرد و فکر می‌کنم کسانی که بسیار هوشمندانه و دقیق این فضا را رصد و تحلیل می‌کنند، این را هم در نظر دارند که نباید چنین امکانی از دست برود چرا که سیما در این سال‌ها بدترین عملکرد را در زمینه فرهنگی داشته و جای سوال است که چطور می‌تواند با نگاه خود، شبکه نمایش خانگی را سر و سامان دهد؟

انتقاد از تفکر انحصار طلبی تلویزیون و شانه خالی کردن وزارت ارشاد

او در پاسخ به اینکه اصلا چرا باید چنین اتفاقی بیفتد وقتی طبق قانون شبکه نمایش خانگی و صدور مجوز ساخت و نمایش در آن برعهده وزارت ارشاد است؟ بیان کرد: این کار ایراد حقوقی دارد و در این چند وقت اخیر چند تحلیل حقوقی که نسبت به این موضوع ایراد وارد کرده بودند هم مطرح شده است. شما نمی‌توانید برای خود رقیب درست کنید و بعد تصمیم گیری برای آن را هم در اختیار بگیرید. این قطعاً یک مسئله مشکل‌دار است چه از نظر حقوقی و چه از نظر فرهنگی. کل ماجرا عجیب است. مگر می شود صدا و سیما مجوز آثار رقیب خود را صادر کند؟ معلوم است که این ناشی از یک تفکر انحصارطلبی است.

کیایی در پاسخ به اینکه آیا وزارت ارشاد نباید از آنچه در اختیار دارد بیشتر و جدی‌تر صیانت کند؟ هم گفت: به نظرم اتفاقی که در این مورد افتاده دقیقا همین است که وزارت ارشاد شانه خالی کرده است. ارشاد به خاطر مسائلی که برای یکی دو مورد از کارها پیش آمد و فشار و انتقاد از بیرون مجموعه به آثار زیاد شد، به جای اصلاح بیشتر سیستم، افزایش کیفیت و تلاش برای به سلامت رساندن کارها به مرحله بعد، از این قضیه شانه خالی کرده است.

او به نکته‌ای دیگر در زمینه تولید در شبکه نمایش خانگی اشاره کرد و افزود: تولید هم به لحاظ فرهنگی و هم به لحاظ اقتصادی بسیار مهم است. شبکه نمایش خانگی فضایی ایجاد کرده که بسیاری از بچه‌های سینما بخصوص در این ایامی که شرایط سخت‌تر شده امکان بیشتری برای کار پیدا کردند. در همین سریال «هم‌گناه» بیشتر از ۶۰ نفر از بچه‌های صنف‌های مختلف سینمایی ارتزاق کردند و کوتاهی وزارت ارشاد در پیگیری جدی این موضوع لطمه اقتصادی بزرگی به کسب و کار اهالی سینما هم می‌زند. مصطفی کیایی در پایان درباره اینکه گفته می‌شود اتفاقا برخی از سینمایی‌ها و به طور مشخص بعضی تهیه‌کننده‌ها پیگیر بودند تا تولید سریال‌های شبکه نمایش خانگی از ارشاد خارج و به صدا و سیما سپرده شود، گفت: فکر نمی‌کنم چنین چیزی صحت داشته باشد که اگر درست باشد به نظرم غیر کارشناسانه و حتی از سر کم‌دانشی و تحقیق نکردن است، چون مخاطب شبکه نمایش خانگی نه لطمه‌ای به صدا و سیما زده و نه به سینما. من به واسطه سریال «هم‌گناه» و در مشغولیت بیشتر با پلتفرم‌ها، متوجه شدم که ما در این شبکه مخاطبی را جذب می‌کنیم که اصلاً سینمارو نیست.

برای من به عنوان فیلمساز بسیار جذاب است کسانی سریال مرا تماشا می‌کنند که اصلا به سینما نمی‌روند و حتی اهل تلویزیون هم نیستند. ما کلا جمعیت سینماروی زیادی نداریم و برای فیلم‌های سینمایی پرفروش نهایتاً سه یا چهار میلیون نفر به سینما می‌روند. پس این سوال پیش می‌آید که ۷۰ یا ۸۰ میلیون نفر دیگر کجا فیلم تماشا می کنند؟ بخشی از این‌ها همان کسانی هستند که الان درگیر شبکه نمایش خانگی شده‌اند، بخشی دیگر تلویزیون نگاه می‌کنند و این تنوع وجود محصولات فرهنگی باعث جذب یکسری مخاطب شده که در نهایت به نفع این حرفه و فضا است، پس در این شرایط باید گسترش بازار بیشتر مدنظر قرار گیرد نه ایجاد محدودیت.

رقابت «دشت خاموش» در بخش افق نو جشنواره فیلم ونیز

گروه سینما و تلویزیون–فیلم سینمایی «دشت خاموش» در بخش رقابتی افق‌های نو در هفتاد و هفتمین دوره جشنواره فیلم ونیز رقابت می‌کند.

جشنواره بین المللی فیلم ونیز قدیمی‌ترین جشنواره سینمایی دنیا و در کنار جشنواره‌هایی چون کن و برلین از مهمترین رخدادهای سینمایی اروپا و جهان است.

هفتاد و هفتمین دوره این جشنواره از ۲ تا ۱۲ سپتامبر ۲۰۲۰ (۱۲ تا ۲۲ شهریور) در جزیره لیدو ونیز برگزار خواهد شد و فیلم دشت خاموش به نویسندگی و کارگردانی احمد بهرامی و تهیه کنندگی سعید بشیری در بخش رقابتی افق های نو این جشنواره به نمایش در خواهد آمد.

در بخش افق‌های نو، که توجه ویژه به فیلم های اول و استعدادهای جوان دارد، ۱۹ فیلم به رقابت خواهند پرداخت که علاوه بر فیلم دشت خاموش، فیلم‌هایی از کشورهایی چون ایتالیا، هند، قزاقستان، آمریکا، فرانسه، تونس، فیلیپین، استرالیا، فلسطین، یونان، مکزیک، انگلیس و چین نیز در این بخش حضور دارند.

دشت خاموش دومین فیلم احمد بهرامی با بازی علی باقری، فرخ نعمتی، مهدیه نساج، مجید فرهنگ و تورج الوند است. فیلم داستان لطف الله مردی تنهاست که به عنوان پیشکار در یک کوره آجرپزی کار میکند و رابط میان صاحب کوره و کارگران است.

صاحب کوره روزی همه کارگران را جمع کرده و خبری را به آنها میدهد که زندگی همه کارگران را دچار دگرگونی می کند.سایر عوامل این فیلم از جمله نویسنده فیلمنامه: احمد بهرامی، مدیر فیلمبرداری: مسعود امینی تیرانی، تدوین: سحر یاوری، موزیک: فواد قهرمانی، صدابردار: هادی رضویان است.پخش بین المللی فیلم دشت خاموش به عهده پرشیا فیلم به مدیریت علی قاسمی است.

مدیر جلوه‌های بصری سینما مطرح کرد؛

جلوه‌های ویژه «گونه نادر»؛ تجربه‌ای متفاوت و بی‌نظیر

گروه سینما و تلویزیون– امین انتشاری از جدیدترین فعالیت‌های هنری و دلایل حضور پررنگ خود در پروژه‌های سینمایی خارج از ایران گفت.

امین انتشاری مدیر جلوه‌های ویژه بصری سینما، درباره جدیدترین فعالیت هنری خود،گفت: این روزها درگیر چند موزیک ویدئو هستم که خواننده داخلی و خارجی دارد. همچنین با دو سریال خارجی قرارداد بستم و ترجیح می‌دهم در آینده که سریال‌ها پخش شدند، در مورد آن‌ها صحبت کنم.

وی ادامه داد: دغدغه همیشگی من کار با فعالان عرصه فیلم کوتاه است؛ خودم در فضای فیلم کوتاه بودم. فضایی که به شدت شریف و دغدغه‌مند است و بچه‌های مستعدی دارد. این مدیر جلوه‌های بصری اضافه کرد: فیلمی که در حال حاضر کار می‌کنم به لحاظ حجم ویژوال افکت و جلوه‌های ویژه بصری، یک اثر جریان ساز در فضای فیلم کوتاه خواهد شد که تا الان تجربه نشده است.

اولین بار است که این حجم از جلوه‌های ویژه بصری در ایران اتفاق می‌افتد. جلوه‌های بصری این فیلم حتی از بسیاری از فیلم‌های بلند سینمایی جلوتر می‌زند. تکنیک اجرایی و سکانس‌هایی که قرار است با جلوه‌های ویژه بصری خلق کنیم، تا الان در سینمای ایران تجربه نشده است.

برای نمونه، مجموعه گوزنی را داریم که قرار است توسط کامپیوتر خلق شوند و تعامل صحنه رئال و یک مخلوق تمام کامپیوتری را ببینیم. وی گفت: نام فیلم «گونه نادر» است و کارگردانش حامد اصلانی و تهیه کننده آن بهنام سنایی هستند. فیلمبرداری آن تمام شده و در مرحله پست پروداکشن قرار دارد و به دلیل حجم بالای جلوه‌های بصری، حدود ۶ ماه درگیر آن خواهیم بود.

به فعالان عرصه فیلم کوتاه و علاقه‌مندان به جلوه‌های ویژه بصری، این نوید را می‌دهم که یک فیلم با کیفیت، آبرومند و استاندارد به لحاظ کیفی و جلوه‌های بصری خواهند دید.

وی درباره دلیل حضور پررنگش در فیلم‌های خارجی اظهار کرد: از آنجا که مرجع جلوه‌های بصری و بخش آموزشی آن در خارج از ایران است و باید به روز و حرفه‌ای باشیم، باید روابطمان را با خارج از مرزها حفظ کنیم و تداوم ببخشیم. از جمله اولین کارهایی که آن طرف آب انجام دادم، حضور در برخی پروژه‌های بسیار کوچک تبلیغاتی و سبک بود.

پس از مدتی با کارگردان‌های جوان خارجی آشنا شدم و همکاری کردیم. این ارتباط و همکاری، در ابتدا از کشورهای حاشیه خلیج فارس شروع شد و در ادامه بیشتر و پررنگ‌تر شد.

انتشاری در پایان عنوان کرد: کار کردن با خارجی‌ها بجز فضای کیفی کار، توجیه اقتصادی نیز دارد؛ اما در کل فعالیت‌های شخصی ام را طوری انتخاب می‌کنم که درون آن چالش باشد. یعنی من و تیم جلوه‌های ویژه را مجاب کند که پای کار برویم؛ یک تکنولوژی را یاد بگیریم و به خلاقیت جدیدی برسیم. حالا این پروژه سینمایی می‌تواند در ایران و یا خارج از ایران باشد.

عبدالله روا:

اگر مردم اجرای بازیگری را نپسندند، او را کنار می گذارند

گروه سینما و تلویزیون–برنامه «دور برگردون» با نگاهی جدید یکی از مهمترین مسائل اجتماعی را بررسی می‌کند

برای تهیه گزارش پشت صحنه و گفتگو با عوامل این برنامه به لوکیشن این برنامه رفتیم. عبدالله روا آمد؛ از ما بیشتر از ۲ متر فاصله گرفت و ماسک را از صورتش برداشت تا از جدیدترین و جدی‌ترین فعالیت خود در بیش از ۱۰ سال حضور در تلویزیون بگوید.

روا درباره چگونگی شکل گیری برنامه «دور برگردون» گفت: انسان هرچه بزرگ‌تر می‌شود، بیشتر به این موضوع فکر می‌کند که باید مجموعه فعالیت‌هایش دردی را از کسی دوا کند. ما در شکل گیری ایده اصلی این برنامه به دنبال همین درمان بودیم. به دنبال پاسخ دادن به یک دغدغه جدی که «چه کنیم آدم‌های کمتری در تصادفات رانندگی از بین بروند؟»

وی افزود: برای این اتفاق دو تکنیک اصلی را به کار بردیم؛ اول اینکه وقتی از موضوع تلخی به نام «تصادف» حرف می‌زنیم نه زبان به موعظه بگشاییم و نه تلخ باشیم. دوم اینکه فقط یک شوی تلویزیونی صرف نباشیم و خودمان هم در همه ابعاد دست به کار شویم.

این مجری برنامه ادامه داد: اولین نکته در برنامه‌سازی، مخاطب‌شناسی است. این نکته البته برای ما ساده بود؛ چرا که موضوع برنامه، برای همه مردم عمومیت دارد. چه کسی را می‌توان پیدا کرد که عزیزی را به هر دلیلی چه خطای انسانی، چه مشکلات مربوط به اتومبیل و چه اشکالات جاده‌ای از دست نداده باشد؟ به همین دلیل ما از مخاطبانمان خواستیم تا از مسیرهای پرخطر و پرتصادف محل زندگی خودشان عکس و فیلم ارسال کنند. تیم مستندساز ما به این نقاط پر حادثه سرکشی می‌کند و بعد از تهیه مستند، تلاش می‌کنیم با کمک مسئولین، مهمانان برنامه، خیرین و ... آن نقطه را اصلاح کنیم.

روا درباره تجربه تهیه کنندگی خود توضیح داد: «دور برگردون» دومین تجربه من در تهیه‌کنندگی است. سال گذشته برنامه «از شنبه» را با همراهی مجتبی آذری برای شبکه ورزش تولید کردم که اجرای آن بر عهده دوستانم امیرحسین قیاسی و ابوطالب حسینی بود. در «دور برگردون» هم سلیم ثنایی در کنار من به عنوان تهیه‌کننده حضور دارد. البته این برنامه به مراتب پروژه بزرگتری است و اجرا هم بر عهده من است.

وی عنوان کرد: تهیه‌کنندگی کار سخت‌تری نسبت به اجراست. شاید اگر من این تجربه ۱۲ ساله‌ای که در اجرا دارم را در تهیه‌کنندگی هم داشتم، کار برایم ساده‌تر می‌شد. آنچه من امروز احساس می‌کنم، این است که این شغل خسته کننده، پر استرس و بیمار کننده است، اما لذت‌هایی هم دارد. به خصوص زمانی که اجرای کار هم به عهده خودت باشد. ما سال‌ها به عنوان مجری بسیاری از خلاقیت‌هایمان قربانی نگاه کوتاه مدت و بحث مالی برنامه سازان شد؛ کسانی که برنامه‌سازی را به عنوان دغدغه نگاه نمی‌کردند و بیشتر برای بحث مالی کاری را انجام می‌دادند.

تهیه کننده این برنامه اظهار کرد: با پخش برنامه استقبال خوبی را شاهد بودیم و تا اینجا می‌توانم بگویم ایده هایمان شکست نخورده است و ریل گذاری درست و قابل پیش بینی داریم.

روا درباره مهمانان دوربرگردون هم عنوان کرد: با توجه به رویکرد شبکه سه که ما هم بر اساس آن حرکت می‌کنیم، تلاش کردیم بیشتر مهمانان از عموم مردم باشند؛ یعنی افراد موفق در حوزه‌های مرتبط با موضوع برنامه که لزوما سلبریتی یا مشهور نیستند. در کنار آن تلاش کردیم اگر چهره شناخته شده‌ای هم به عنوان مهمان در برنامه حضور دارد، یک پیوست مرتبط با موضوع برنامه داشته باشد. به طور مثال محمد احمدزاده سرمربی سابق ملوان که امرور راننده تریلی است. همچنین محمد کاسبی که پررنگ‌ترین نقش آفرینی او در ذهن بسیاری از ما سریال «خوش رکاب» است یا حتی علیرضا خمسه که تجربه زندگی و به تبع آن رانندگی در کشورهای مختلف را دارد.

این تهیه کننده درباره شرایط برنامه سازی در تلویزیون گفت: در مقایسه با یک دهه گذشته قطعا ما سختی‌های بیشتری داریم و آن هم به دلیل مسائل اقتصادی است که صدا و سیما مانند بقیه بخش‌های کشور با آن دست و پنجه نرم می‌کند. با ورود اسپانسرها در سال‌های اخیر، شکل کار تغییر کرده است. اگر انتخاب با من بود همان روش گذشته را انتخاب می‌کردم، اما در هر صورت اولویت‌های اقتصادی خودشان را به ما دیکته می‌کنند.روا درباره حضور بازیگران در حوزه اجرای برنامه‌های تلویزیونی توضیح داد: آدم‌ها به طور کلی این حق را دارند که استعداد خود را در هر موضوعی محک بزنند. اگر ضعیف باشند، مخاطب آن‌ها را پس می‌زند و اگر خوب باشند با پیشنهادهای بیشتر و بهتر آن روند را ادامه می‌دهند. ما بیش از چند هزار مجری داریم که امروز به دلایل فراوان مشغول به کار نیستند و این اتفاق خوشایندی نیست. اما اجرا همواره محل رقابت و بازارش داغ بوده است و هیچ کدام نمی‌توانیم از این قضیه شکایت کنیم؛ پس بهتر است زمانی که وقت مبارزه رسید، خودمان را اثبات کنیم.

وی درباره دلایل ماندگاری یک برنامه تلویزیونی توضیح داد: خیلی از عوامل بر ماندگاری یک برنامه تاثیرگذار است؛ مانند اینکه مخاطب خودش را بشناسد، به روز باشد، استانداردهای برنامه‌سازی را رعایت کند، کارگردانی درستی داشته باشد. یک نکته را هم نباید فراموش کرد؛ عموما برنامه‌هایی که در ذهن ما ماندگار شده‌اند با حمایت شبکه‌های تلویزیونی دنباله‌دار شدند و سال‌ها مخاطب با آن همراه بوده است.

روا درباره کمپین این برنامه هم توضیح داد: برنامه «دور برگردون» ماندگاری خود را در یک چیز می‌بیند؛ «کمپین دوربرگردون» که برای اصلاح جاده‌ها بنا شده و خوشبختانه تا کنون توانسته با کمک مردم و مسئولان چند مسیر را اصلاح کند. از این طریق هم از مردم می‌خواهم با پیدا کردن صفحه مجازی برنامه ما نقاط پرخطر محل زندگی خودشان را برای ما ارسال کنند و در جریان روند اصلاح جاده‌ها قرار بگیرند.

بازیگرانی که حین ساخت یک فیلم جان خود را از دست دادند

گروه سینما و تلویزیون – تعدادی از بازیگران هالیوودی در اوج شهرت و زمانی که مشغول بازی در فیلمی بودند، جانشان را از دست داده‌اند. گاهی اوقات بازیگران ناراحت‌کننده و غیر منتظره جان خود را به دلایل مختلف از دست می‌دهند. طبیعتاً تنها چیزی که برای طرفداران این بازیگران به جا می‌ماند، فیلم‌هایی است که در آن‌ها بازی کرده‌اند. در ادامه تعدادی از بازیگران و ستاره‌های محبوب هالیوود را معرفی می‌کنیم که مدت هاست، به دلایلی مثل خودکشی و یا مرگ طبیعی جانشان را از دست داده اند.

هیث لجر

اولین نامی که باید در این لیست آورده شود، هیث لجر بازیگر فیلم سینمایی «شوالیه تاریکی» است. هیث لجر مشغول فیلمبرداری فیلم سینمایی «دکتر پارناسوس، مردی که به شیطان رو دست زد» بود تا اینکه در ژانویه سال ۲۰۰۸ اعلام شد، در آپارتمان خودش در نیویورک جان باخته است. دلیل مرگ وی مسمویت دارویی یا ترکیب نادرست دو دارو عنوان شد.

آنتون یلچین

آنتون یلچین بازیگر فیلم سینمایی «پیشتازان فضا» مرگ غم انگیزی داشت. او در حال رفتن به لوکیشن یک فیلم بود که اتومبیلش دچار سانحه رانندگی شد و جانش را از دست داد.

پاول واکر

سری فیلم‌های سریع و خشن، یکی از مهمترین و اصلی‌ترین ستارگان خود، یعنی پاول واکر را در یک تصادف رانندگی از دست داد. پاول واکر همراه دوستش دچار سانحه رانندگی شد و بعد از تصادف با تیر چراغ برق، اتومبیلشان آتش گرفت. هر دو نفر در این حادثه جان خود را از دست دادند.

براندون لی

براندون لی، پسر بروس لی، زمانی که سر صحنه فیلم سینمایی «کلاغ» جان خود را از دست داد، ۲۸ سال داشت. در یکی از سکانس‌های این فیلم از یک اسلحه استفاده شد که البته خواسته یا ناخواسته تیر واقعی مورد استفاده قرار گرفت و به براندون لی شلیک شد. او از شدت خونریزی در بیمارستان جانش را از دست داد.

مرلین مونرو

داویا مرلین مونرو در خانه اش به دلیل استفاده زیاد از داروهای تجویز شده در سال ۱۹۶۲ درگذشت. او پیش از مرگ مشغول ایفای نقش در فیلم سینمایی «چیزی باید کوتاه بیاید» بود که به دلیل عدم اتمام فیلم، هیچگاه اکران نشد.

اولیور رید

او در طول زمان استراحتی که برای فیلم سینمایی «گلادیاتور» در نظر گرفته بودند، جانش را از دست داد. دلیل مرگ وی حمله قلبی گزارش شد.

فیلیپ سیمور هافمن

سیمور هافمن زمانی که در فوریه سال ۲۰۱۴ جان خود را به دلیل زیاده روی در مصرف مواد مخدر از دست داد، تنها ۴۶ سال سن داشت. او در آن زمان مشغول بازی در فیلم سینمایی «بازی‌های گرسنگی: زاغ مقلد» بود.

اندی ویتفیلد

اندی ویتفیلد قربانی بیماری سرطان شد. او ۱۸ ماه بعد از آنکه اعلام کرد به این بیماری مبتلا شده، جان خود را از دست داد. ویتفیلد آن زمان مشغول بازی در یکی از نقش‌های اصلی سریال «اسپارتاکوس: خون و شن» بود.

کلارک گیبل

گیبل بازیگری بود که نقش بزرگی را در فیلم سینمایی «بر باد رفته» و بسیاری از فیلم‌های کلاسیک دیگر بازی کرده است. او به دلیل حمله قلبی در طول فیلمبرداری فیلم «ناجورها» درگذشت. مرلین مونرو همبازی او در این فیلم بود؛ کمتر از یک سال بعد از مرگ کلارک گیبل، او نیز جانش را از دست داد.

ریور فینیکس

این بازیگر جوان و برادر واکین فینیکس، در سن ۲۳ سالگی به دلیل استفاده بیش از حد مواد مخدر جانش را از دست داد. او آن زمان در فیلم سینمایی «خون تیره» بازی می‌کرد؛ این فیلم پس از مدت‌ها در سال ۲۰۱۲ منتشر شد.

اقتصاد کیش روزنامه
پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش
گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش
۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹